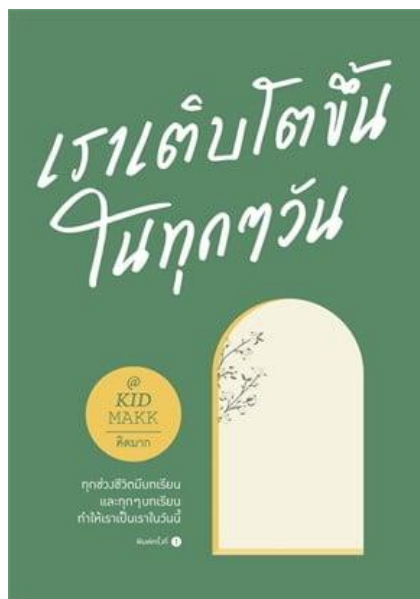

บทปริทัศน์หนังสือ (Book Review)

เราเติบโตขึ้นในทุกๆวัน

ทุกช่วงชีวิตมีบทเรียนและทุกๆบทเรียนทำให้เราเป็นเราในวันนี้

เขียนโดย คิดมาก(นามปากกา) หรือ ศร ศวัส มลสุวรรณ

นักเขียนชื่อดังจากโลกออนไลน์ มีผู้ติดตามมากกว่า 2.2ล้านคน ทุกๆถ้อยคำที่ถูกเรียบเรียงผ่านหนังสือทุกเล่ม มีเรื่องราวแสน
เศร้าแต่อ่านแล้วได้รับรู้ถึงกำลังใจดีๆ

(2566, สปริงบูกส์ อมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์)

บทวิจารณ์โดย

ธมลวรรณ สุวรรณเพ็ง¹

สรุปและวิจารณ์หนังสือ “เราเติบโตขึ้นในทุกๆ วัน”

หนังสือเล่มนี้นำเสนอภาพรวมของการเติบโตของมนุษย์ใน 3 ช่วงวัยหลัก ได้แก่ “วัยเรียน” “วัยนักศึกษา” และ “วัยทำงาน” โดยมีเป้าหมายในการถ่ายทอดประสบการณ์และบทเรียนสำคัญที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้เสริมสร้างความมั่นคงทางจิตใจและพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตลอดจนกระตุ้นให้เห็นคุณค่าของแต่ละช่วงวัยในฐานะก้าวสำคัญที่หล่อหลอมชีวิต ตั้งแต่บทแรกไปจนถึงบทสุดท้าย ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนผ่านระหว่างช่วงวัยนั้นไม่ใช่แค่เรื่องของเวลา แต่คือการสะสมประสบการณ์ การเผชิญความท้าทาย และการเปิดรับโอกาสใหม่ๆ ที่ทำให้เรา “เติบโตขึ้นในทุกๆ วัน” ทั้งทางความคิด ความรู้สึก และวิถีปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

วัยเรียน (Part 01) ถูกมองว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่เด็กๆ เริ่มเข้าสู่สังคมกว้างขึ้นจากครอบครัว โรงเรียนจึงกลายเป็น “บ้านหลังที่สอง” ที่ไม่ใช่แค่สถานที่เรียนหนังสือ แต่ยังเป็นพื้นที่ที่เด็กจะค่อยๆ ฝึกทักษะการปรับตัว การรู้จักเพื่อน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ และการสื่อสารกับคนหมู่มาก เหตุการณ์ที่ดูเล็กน้อย เช่น การแนะนำตัวหน้าห้อง หรือการทำกิจกรรมกลุ่มใน

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยปทุมธานี อีเมล: 67148436500003@ptu.ac.th

ชั้นเรียน กลายเป็นเวทีเริ่มต้นของการ “กล้าแสดงออก” ซึ่งเป็นก้าวแรกๆ ในการฝึกฝนความมั่นใจ ผู้เขียนยังชวนให้เราย้อนกลับมาทบทวนถึง “แรงกดดัน” หรือ “ความคาดหวัง” จากพ่อแม่ในเรื่องคะแนนและผลการเรียนว่า แม้จะมีข้อดีที่กระตุ้นให้เด็กตั้งใจ แต่หากมากเกินไปจนกลายเป็นภาระทางใจ ก็อาจส่งผลลบต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้ นอกจากนี้โรงเรียนยังเป็นสภาพแวดล้อมที่ทำให้เราเข้าใจบทบาทของครูและการบ้านว่า แม้บางครั้งจะเป็นภาระหนัก แต่ก็ “เครื่องมือฝึกวินัย” และการแบ่งเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนยังเล่าว่าการสอบตกหรือผิดหวัง คือช่วงเวลาที่เราจะได้เรียนรู้บทเรียนชีวิตสำคัญ ว่าความล้มเหลวไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นจุดเริ่มของการแก้ไขปัญหาก หากเรารู้จักหันมาทบทวนและปรับปรุงตนเอง ในภาพรวม วัยเรียนจึงเป็นการสร้างรากฐานของความรู้ควบคู่ไปกับการหล่อหลอมด้านวินัย ทักษะสังคม และการจัดการเวลาที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเติบโตในอนาคต

วัยนักศึกษา (Part 02) คือช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ผู้คนส่วนใหญ่ต้อง “ออกจากบ้าน” เพื่อเข้าสู่สังคมใหม่ในรั้วมหาวิทยาลัย ความตื่นเต้นและความกังวลตั้งแต่ปี 1 เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าชีวิตได้เปลี่ยนผ่านจากการมีผู้ปกครองคอยกำกับดูแล สู่การต้องบริหารจัดการตัวเองอย่างอิสระมากขึ้น ผู้เขียนระบุว่านี่เป็นช่วง “ค้นหาตัวตน” อย่างจริงจัง บางคนอาจได้เรียนตรงสาขาที่ใฝ่ฝัน บางคนเพิ่งค้นพบว่าคณะหรือสาขาที่เลือกไว้อาจไม่ใช่สิ่งที่ชอบจริงๆ จึงตัดสินใจเปลี่ยนคณะ หรือเรียนเพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพื่อเติมเต็มความสนใจส่วนตัว สิ่งเหล่านี้สะท้อนว่าการลองผิดลองถูกเป็นส่วนหนึ่งของการเติบโต และช่วยให้เราเห็นขอบเขตความถนัดของตนเองชัดเจนขึ้น หนังสือยังกล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมในมหาวิทยาลัย เช่น ชมรม การแข่งขัน งานอาสา และการทำงานกลุ่ม ที่เป็นเวทีให้เราได้ฝึกทักษะสังคม การจัดการความขัดแย้ง และการเป็นผู้นำ นอกจากนี้ ความรักหรือมิตรภาพในรั้วมหาวิทยาลัยก็เป็นอีกประเด็นที่ผู้เขียนเน้นว่า หากมีการบริหารเวลาและอารมณ์อย่างเหมาะสม ความสัมพันธ์จะกลายเป็นพลังบวกที่ช่วยสนับสนุนให้เราเดินหน้าต่อไป สุดท้าย ช่วงฝึกงานหรือการทำโปรเจกต์ก็เป็นประตูที่เชื่อมโยงทฤษฎีสู่โลกของจริง ทำให้เราได้ทดสอบว่าทักษะที่เราได้เพียงพอกแค่ไหน และยังมองเห็นแนวทางของอาชีพที่ตนเองจะก้าวเข้าสู่หลังเรียนจบ ในภาพรวม Part 02 จึงเป็นช่วงเวลา “ค้นหาและลงมือทำ” เพื่อประกอบสร้างตัวตนทางวิชาชีพและทักษะชีวิตอย่างเข้มข้น

วัยทำงาน (Part 03) หมายถึงช่วง “เผชิญโลกจริง” อย่างเต็มตัว ผู้เขียนอธิบายว่า การเริ่มต้นหางาน สมัครงาน และสัมภาษณ์ ถือเป็นภารกิจที่ท้าทายที่สุดจากความรู้ ทักษะการสื่อสาร และบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล การได้งานหรือไม่ได้งานตามที่หวังจึงขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย แต่ไม่ว่าอย่างไร ช่วง “มนุษย์เงินเดือน” หรือแม้แต่ผู้ที่ทำงานอิสระ ก็ต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่มีทั้งเจ้านาย เพื่อนร่วมงาน และลูกค้าที่แตกต่างกันหลากหลาย สิ่งนี้กลายเป็นบททดสอบใหม่ในเรื่องการทำงาน เป็นทีม การประนีประนอม และการวางตัวอย่างมืออาชีพ ในขณะที่เดียวกัน หลายคนอาจไม่ได้ทำงานตรงสายที่เรียนมา แต่ผู้เขียนชี้ว่านั่นไม่ใช่เรื่องผิด เพราะสิ่งที่ติดตัวเรามา เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การจัดการเวลา และการปรับตัว ยังคงนำไปประยุกต์ใช้ได้กับหลากหลายสายงาน อีกทั้ง การเติบโตในวัยทำงานไม่ได้มีแค่เรื่องการปรับตัวเข้าสู่องค์กร แต่ยังรวมถึงการบริหารเงิน การลงทุน และการวางแผนเกษียณ เพื่อให้ช่วงบั้นปลายมีความมั่นคงทางการเงิน ตลอดจนการดูแลสุขภาพทั้งกายและใจเพื่อรักษาสมดุลของชีวิต ผู้เขียนยังกล่าวว่าการเปลี่ยนงานหรือ “ตกงาน” บางครั้งอาจกลายเป็นโอกาสเริ่มต้นใหม่ที่ให้เราได้ทบทวนเส้นทางของตัวเองอย่างจริงจัง ว่าหัวใจหลักของเราคืออะไร และเราพร้อมจะเดินไปในทิศทางใดต่อไป

บทส่งท้าย (Part 04) สรุปอย่างงดงามด้วยการย้ำว่า ชีวิตของเราในทุกช่วงวัยล้วนมีความหมายและเป็นบทเรียนที่เราควรโอบรับอย่างเปิดใจ ผู้เขียนชวนให้เราย้อนมอง “จดหมายถึงตัวเองตอนเด็ก” เพื่อถามว่าเรากำลังทำตามความฝันเหล่านั้นอยู่หรือไม่ และที่สำคัญคือ เราได้ค้นพบอะไรใหม่ๆ เพิ่มเติมจากประสบการณ์ที่ผ่านมาบ้าง แนวคิดนี้ตอกย้ำว่า ทุกก้าวของชีวิตไม่เคยสูญเปล่า การที่เราเคยล้มเหลว ผิดหวัง หรือเผชิญความท้าทายต่างๆ ล้วนกลายเป็นสิ่งที่ขัดเกลาให้เราเติบโตขึ้น ถ้าเรายังไม่หยุดเรียนรู้ ในท้ายที่สุด หนังสือเล่มนี้บอกเราว่า ไม่สำคัญว่าเราจะอยู่ในวัยไหน แต่ถ้าเราพร้อมจะเปิดใจรับบทเรียนและเรียนรู้จากทุกเหตุการณ์ ทุกวันจะเป็นโอกาสให้เราได้ “เติบโต” ไปอีกขั้น และเมื่อเราเติบโตอย่างมั่นคงและเข้าใจตัวเองมากขึ้น เราจะสามารถต่อสู้สิ่งใดๆ ให้คนรอบข้างได้เช่นเดียวกัน

โดยสรุป หนังสือเล่มนี้ทำหน้าที่เป็น “แผนที่ชีวิต” ตั้งแต่วัยเด็ก วัยนักศึกษา ไปจนถึงวัยทำงาน ชี้ให้เห็นว่าทุกช่วงวัยมีความท้าทายและโอกาสที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้แตกต่างกันไป ทั้งความคาดหวังในวัยเรียน ความสับสนและการค้นหาในวัยมหาวิทยาลัย จนถึงภาระความรับผิดชอบและความเป็นจริงที่โหดร้ายในวัยทำงาน อย่างไรก็ตาม หากเรามอง “ความ

เปลี่ยนแปลง” เหล่านี้ด้วยมุมมองที่เปิดกว้าง เราจะพบว่ามันคือกระบวนการธรรมชาติของมนุษย์ ที่ค่อยๆ สร้างเสริมคุณค่า และทักษะชีวิตในแบบเฉพาะตัว เพื่อให้เราเดินทางต่อไปได้อย่างมั่นใจและมีเป้าหมายในทุกวัน

การวิจารณ์

หนังสือเล่มนี้มีจุดเด่นตรงที่สามารถหยิบยกตัวอย่างจริงจากแต่ละช่วงวัยมาเล่าได้อย่างเห็นภาพชัดเจน ทั้งเหตุการณ์ เล็กๆ ในโรงเรียนจนถึงจุดเปลี่ยนใหญ่ๆ ในมหาวิทยาลัยและโลกการทำงาน การเรียบเรียงแบ่งเป็นช่วงวัยช่วยให้ผู้อ่านเห็น ลำดับของการเติบโตและการเปลี่ยนผ่านได้อย่างเป็นระบบ และยังเน้นการเชื่อมโยงประสบการณ์เหล่านั้นกับบทเรียนชีวิต อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในแง่ของการนำเสนอ อาจขาดตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เจาะลึกในมิติอื่นๆ เช่น ผู้ที่ไม่ได้เรียน มหาวิทยาลัย หรือผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระตั้งแต่แรก ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านบางกลุ่มรู้สึกห่างไกลจากเนื้อหาในแง่ของการวิเคราะห์ หนังสือเน้นการมองโลกในแง่บวก และเสนอให้ใช้ความล้มเหลวเป็นบทเรียนโดยไม่ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นปมลบในชีวิต นับเป็นข้อดีที่กระตุ้นให้มองชีวิตอย่างสร้างสรรค์ แต่บางครั้งอาจจะต้องเพิ่มการพูดถึง “ความจริงอันโหดร้าย” หรือภาวะ วิกฤติที่คนจำนวนไม่น้อยต้องเผชิญ เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ “มุมมืด” ควบคู่กับ “มุมสว่าง” อย่างรอบด้านยิ่งขึ้น ทว่าโดย ภาพรวม หนังสือก็ยังสามารถถ่ายทอดสาระสำคัญเกี่ยวกับ “การเติบโต” ได้อย่างครอบคลุมและให้กำลังใจผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เช่นกัน

ในฐานะที่ผู้วิจารณ์ได้ผ่านชีวิตมาทั้ง 3 วัย เป็นแม่ของลูกๆ จึงเห็นว่าหนังสือเล่มนี้ ช่วยเปิดมุมมองใหม่ๆ ที่ทำให้เข้าใจตัวเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น ผ่านการสะท้อนความคิดและประสบการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่าง มีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ที่จะเผชิญกับความท้าทายไม่เพียงแต่ช่วยให้เรามีความมั่นใจในตัวเอง แต่ยังช่วยเพิ่มพูนความอดทน และความยืดหยุ่นในการรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ความสามารถในการเปิดใจรับโอกาสใหม่ๆ จึงเป็น กุญแจสำคัญที่ทำให้เรามีชีวิตที่หลากหลายและเต็มเต็มมากยิ่งขึ้น ทุกช่วงวัยจึงสามารถได้รับประโยชน์จากแนวคิดและ บทเรียนที่หนังสือเล่มนี้มอบให้ เพราะมันไม่ได้จำกัดแค่การเติบโตทางด้านปัญญา แต่ยังช่วยเสริมสร้างจิตใจให้แข็งแกร่งและ พร้อมรับมือกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ